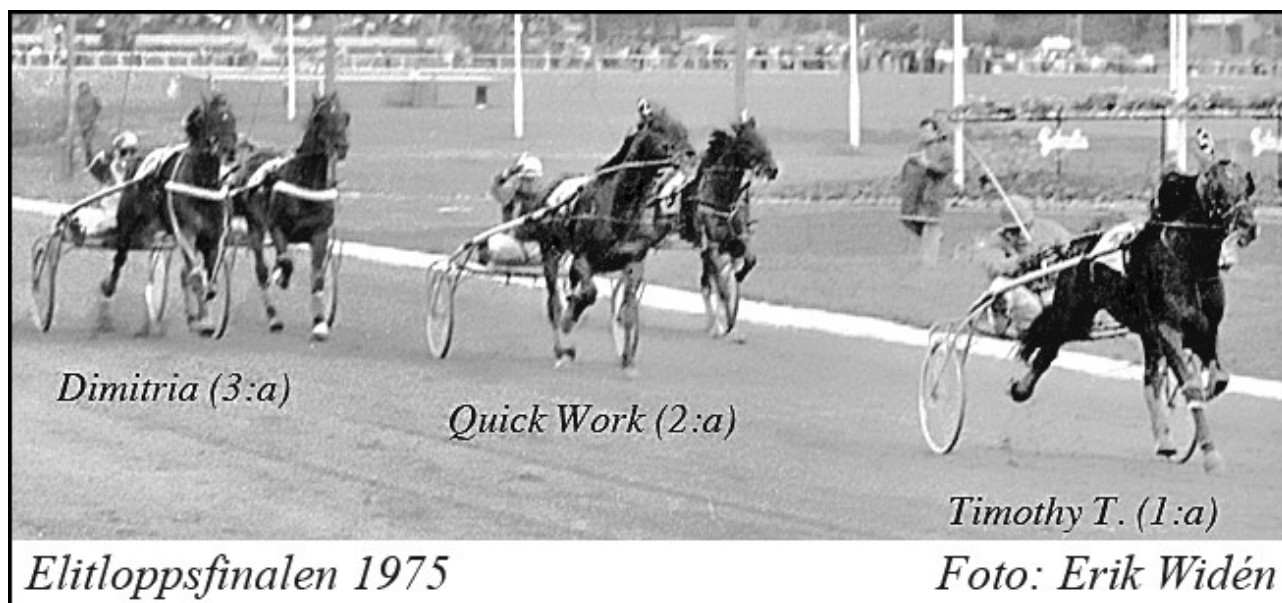

Italienskt-amerikanskt i Elitloppet 1975

1974 fick den svenska travpubliken stifta bekantskap med en kolsvart krigare, ägd och tränad i Italien, men med amerikanska rötter. Namnet var Timothy T., som med Giancarlo Baldi i sulkyn segrade i Elitloppet.

1975 var han åter fit for fight i världens största sprinterlopp för äldre hästar och bar favoritskapet tillsammans med det franska stoet Dimitria (Leopold Verroken) och amerikanske Quick Work (Del Cameron). Svenskekipagen Grain (Sig H Johansson), Colonel Rodney (Ulf Nordin), Noble Action (Håkan Wallner), Gaby Bulwark (Sören Nordin), Jan Bunter (Sören Nodin) Pelle J:r (Karl-Gösta Fylking), South Bend (Berndt Lindstedt), Judy Song (Per Olof Gustafson) och Chaco S. (Hans Svensson) tillmättes inga större chanser.

Innerspåret Grain behöll ledningen i första försöksavdelningen medan såväl Colonel Rodney som Equileo (Bernhard Froger) och Noble Action ägnade sig åt startgalopper. Delmonika Hanover (Johannes Frömring) hamnade utanpå ledaren med Gaby Bulwark i ryggen och Stock Split i vinnarhållet. Quick Work bidade sin tid i kön, men nådde via ett tredjespår i sista sväng fram till täthästarna och kunde knappt sätta klorna i en tapper Delmonika Hanover strax före mål. Grain slog på en galopp som slagen när 150 meter återstod, men ställde sig snabbt och räddade tredjeplatsen. 1.15,6 blev tiden för de två främsta.

Efter en omstart (Chaco S. blev utan spår) kom fältet iväg i försöksavdelning två med snabbstartande South Bend i fronten. Amyot (Michel Marcel Gougeon) backades ner i rygg på ledaren från bricka ett medan Dimitria fick den otacksamma uppgiften att vandra i dödens. Judy Song placerades i andra yttre med Chaco S. i rygg.

Berndt Lindstedt kunde bestämma farten till långsamma 20 första fem och 18,5 första rundan och då var Timothy T. chanslös att hämta in avståndet till täten från sin köposition. Måhända agerade hästen ändå något tamt, men Baldi hade nog mest finalen i tankarna när han lotsade in sin travare till en tredjeplats. I stället blev det Dimitria, som trots sin oförmånliga löpning, kunde kämpa ner South Bend till en säker seger. Amyot agerade stinglöst och Pelle J:r och Jan Bunter ägnade sig åt galopper. Segertiden 16,6 vittnar om en fartfylld avslutning.

Före finalen kördes en så kallad Consolation för de hästar som blev utslagna i försöksheaten. Förstapriset på 10 000 SEK gick här till Jan Bunter (Sören Nordin), vilken trots ett lopp utanpå ledande Judy Song ganska säkert kunde slå av denna till slut.

I finalen med 100 000 SEK till vinnaren såg Giancarlo Baldi till att skaffa sig en bättre position med Timothy T. inför slutavgörandet och placerade hästen utvändigt i andrapar. Ledningen tog Amyot från ett åttondespar med Soth Bend i ryggen och Dimitria hängande utvändigt. Quick Work tappade ett tjugotal meter innan bilen släppte fältet men avslutade mycket starkt ute i spåren och övertog ledningen av en trött Amyot när 500 meter såterstod. När Timothy T. satte in stöten på upploppet var dock både han och en vasst avslutande Dimitria utan chans.

Timothy T. (e. Ayres u. Flicka Frost) visade redan i USA sin höga kapacitet genom att vinna Colonial Trot, Hambletonien, Kentucky Futurity och Review Stake innan han hamnade hos Giancarlo Baldi i Italien. I Europa fortsatte triumfmarschen med ett flertal storloppssegrar, däribland Gran Premio Gaetano Turilli, Gran Premio Renzo Orlandi, Prix de Paris och Gran Premio Delle Nazioni. 1974-1975 rankades han inofficiellt som Europas, ja kanske världens, bästa travare.

